

Ця кімнатка снить порожня...

Анрі Барбюс

Ця кімнатка снить порожня:
Як пізнати їй мене?
Та вона вже не засне,
І таємна, і тривожна.
Літні ранки чарівні.
Всюди віє тишиною.
Знов встають забуті мною,
Воскресають юні дні.
Світ нездійсненої мрії,
Де святкові лиш огні,
Знов відбився на стіні.
Ще не втрачені надії!

Переклад Миколи Терещенко